

mer ikke fra ham, det staar for fremmed Regning, om jeg saa maa sige.

Men hvordan er da dette begyndt? Ja, det er jo meget længe siden, vi hørte, at nu skulde København have sig en ny Telegrafbygning. Det hørte vi omtrent for Aar og Dag siden, saa snart der var Planer om at bygge i Gammel Mønt — jeg husker ikke, om det var før eller efter, at „de otte“s Teater var slaaet ihjel. Da begyndte det først med smaa forsigtige, foreløbige Meddelelser: nu er der Forhandlinger i Gang, det synes, som om Forhandlingerne skulde føre til et Resultat. Saa kom der et lille Interview hist og et andet lille Interview her, en lille Meddelelse hist, en lille Meddelelse her, lidt Reportage, som gled ind i Bladene — ogsaa dem, der senere have vist sig som Modstandere af Planen. Man tog det altsammen uden Kritik; det er den Slags Meddelelser, der gaa ind i Dagens Løb, og som man tænker ere ret uskyldige. Alt dette tilsyneladende ret uskyldige, alle disse Meddelelser vare et Led i et Arbejde for at faa denne Sag til at glide, og det er maaske gaaet andre, som det er gaaet mig, at da Sagen blev forelagt af Ministeren i Folketinget, var der Folk, som sagde: Ja, men Herregud, den Ting er jo i Orden; det have vi læst i Aviserne, den er vedtaget, skulle De først have med den at gøre nu? Jeg maatte tilstaa, at først nu kom Sagen til os, og jeg indrømmede ogsaa, at man havde haft Lov til at tro, at Sagen var afgjort for længe siden, for det havde man kunnet læse om. Men Sagen kom altsaa først i Efteraaret til Folketinget.

Den Lykke, Sagen havde gjort, før den kom til Rigsdagen, den Glæde hist og her, som kom frem i de forskellige inspirerede Bladmeddelelser, støttede sig til, at det var en Telegrafbygning, man skulde have. Det minder mig noget om Kejserens ny Klæder, ogsaa der var der almindelig Glæde over det pragtfulde Værk, der var under Forberedelse. Det gaar her paa samme Maade, Glæden vokser og vokser, indtil man en skønne Dag siger: Gudbevares, er det en Telegrafbygning, det er jo en Forretningsbygning med 21 Butikker og 32 Kviste? Og naar, som det ærede 2det Medlem for 7de Kreds sagde, Skiltene komme paa, disse mange farvede og alt andet end skønne Skilte, saa tror jeg nok, at man vil sige: Er det den kongelige danske Telegrafbygning? Saadan en have vi da aldrig set før.

Hvad er det da, der har fristet? Hvad

er det, der har gjort denne Plan tiltalende? Ja, det, der har gjort Indtryk paa den højtærede Minister, er vistnok Forrentningsspørgsmaalet, dette Forrentningsspørgsmaal, som netop kun stiller sig saa gunstigt, fordi Bygningen er en Forretningsbygning, fordi den skaffer, og mod god Kaution, midlertidig i alt Fald denne store Leje. Men udvikler Telegrafinstitutionen sig fremdeles, som den har gjort i de sidste Aar, saa varer det jo ikke længe, inden Telegrafvæsenet lidt efter lidt maa tage mere ind og sikkert snart saa meget, at den i Virkeligheden inden meget kortere Tid, end man tænker sig, maa disponere over hele Ejendommen, baade de 21 Butikker og alle Kvistene. Og saa vil man sige: Det er dog mærkeligt, som man har bygget i det Herrens Aar 1907; den Bygning ligner virkelig ikke Statens andre Bygninger. Og hvorfor har man taget denne Bygning? Paa Grund af en god Forrentning, og den Forrentning er nu borte, da vi bruge hele Bygningen. — Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (N. Rasmussen) bemærkede ogsaa meget rigtigt, at det var godt nok med Rentabiliteten, men ellers var der slet ikke bygget særlig billigt. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at det, der burde være gjort, var dette, at man i det gunstige Øjeblik skulde have erhvervet Grunden og derpaa opført en passende Ejendom for Staten.

Der er talt saa meget om Skønheden, og der er flere, ogsaa den højtærede Minister, der have sagt, at om Smagen kan man ikke disputere, og det er for saa vidt rigtigt, men ogsaa kun for saa vidt, for naar der er Tale om noget som Skønhed, vil der dog altid være Skønhedsregler, som ere almindeligt fastslaaede, og som der ikke saaledes kan tvistes om. Der er Skønhedsregler, man ikke kan komme udenom, og som man ikke uden videre kan forkaste; der er Krav, som maa stilles, og de ere ganske sikkert i den Bygning, her er Tale om, kun i ganske overordentlig ringe Grad tilfredsstillede.

Naar jeg sagde, at det, jeg mente, der burde være gjort, var dette, at man skulde have købt Grunden, da man kunde faa den, og at det ikke er sket, vil jeg nu sige, at jeg haaber, at det Udvalg, der antagelig bliver nedsat, vil komme til det Resultat, at denne Sag ikke fremmes, men at man søger at løse den paa anden og bedre Maade, ogsaa i Overensstemmelse med den Henvendelse, der er kommen frem fra forskellige Institutioner og forretnings-